

RUSKÝ NACISMUS

Podle údajů speciální ruské Společenské komory (poradního orgánu prezidenta Putina) minulý rok během nacistických přepadení zemřelo v Ruské federaci 26 osob. Idea neonacismu se z centra Ruska rozšiřuje do regionů, již přibližně třetina ruských měst se může „pochlubit“ existencí bojových a agresivních fašistických skupin.

Ideologii převahy Rusů nad všemi jinými národnostmi aktivně propaguje několik politických organizací, mezi nimiž jsou nejznámější Hnutí proti ilegální imigraci (HPII), Evrasijský svaz mládeže a mládežnický blok hnutí „Vlast“, které uspořádaly v Moskvě vloni 4. listopadu „Pravý pochod“. Stejně akce na podzim 1993 provádělo formálně již neexistující hnutí Alexandra Barkašova Ruská národní jednotka (RNJ). Do sféry vlivu těchto organizací patří také méně početné tzv. „slovanské radikální organizace“, které například obstaraly ozbrojené přepadení vozu ruského energetického magnáta Anatolije Čubajse a výbuch ve vlaku Groznyj–Moskva. Ale to jsou spíše výjimky – extremističtí politici se snaží zastrašovat, ne mlátit a zabíjet.

Ruští skinheadi naopak (jako i jejich kolegové v celém světě) preferují surové násilí. Podle údajů policie tato část radikálů je organizována do lokálních a nejednotných skupin. Většina skinheadských seskupení (kolem 35) se nachází v Moskevském regionu a Petrohradě. Moskevská policejní databáze disponuje seznamem tisícovky „oholených hlav“. Petrohradská hlavní správa ministerstva vnitra RF je méně optimistická, co se týče hodnocení nebezpečí; podle místních statistik ve městě na Něvě je minimálně 12 000 skinheadů sjednocených do 20 skupin.

V Moskvě se skinheady, neonacisty a fašisty zabývá jediný 2. odbor páté operativně-pátrací skupiny Správy pro boj

s organizovaným zločinem moskevského policejního ředitelství. Odbor byl zřízen po přepadeních, která učinili skiní na tržištích v Caricynu a Jaseněvu na podzim 2001. Příslušníci odboru se především věnují prevenci – rozhánějí schůzky skinheadů (například koncem roku 2004 policie předčasně ukončila „poklidnou besedu“ stovky skinheadů v severní části Moskvy) a sestavují seznamy nejagresivnějších fotbalových fanoušků–priznivců nacistické ideologie. Policisté vysvětlují, že údaje z databází velice rychle stárnou, skupiny extremistů mění svou personální základnu, a proto efektivně zabránit dalším napadením je těžký, ba nemožný úkol.

V Petrohradě boj s extremismem má na starosti 18. oddělení regionální správy pro boj s organizovaným zločinem. Takové jednotky jsou i v jiných ruských regionech. Centrála, kam veškeré informace o skinheadech a extremistech proudí, je Úřad pro boj s organizovaným zločinem a terorismem MV Ruska. Dohromady oficiálně vedou záznamy o 150 extremistických skupinách s celkovým počtem 5 000 členů. Ale Moskevská kancelář pro lid-

ská práva a jiné nevládní organizace mají za to, že skinů v zemi je desetkrát více – 50–70 000.

Skiní jsou většinou mladí lidé (13 až 30 let) z nezajištěných, ale přesto „morálně bezproblémových“ rodin pocházejících z předměstí, vysvětlují policisté–operativci. Proto například i přepadení osob „neslovanského zevnějšku“ se v Moskevském regionu nejčastěji stává ve vlacích mezi Moskvou a obrovským množstvím malých měst obklopujících ruský megapolis. Naposledy byl těžký trestný čin spáchán 12. března 2006 ve vlaku Monino–Moskva, kdy skupina pubertáků v černých bundách podřízla cestujícího Reberta Ferojana (23) a surově zmlátila jeho sestru Maju Čalojanovou (20). Vzápětí bylo pět skinheadů zatčeno; při osobní prohlídce policisté u nich objevili Hitlerovu knihu „Mein Kampf“ a příručky barkašovské RNJ „Pro účastníky masových nepokojů a rvaček“.

Mimo vlaky se často přepadení skinů stávají po koncertech rockových a rapových skupin v Moskvě. Největší rvačka vypukla v noci na 4. července 2003 ve stanici moskevského metra Fili po vystoupení v blízkém kulturáku americké hudební skupiny Public Enemy. Stovka „holých lebek“ zdecimovala stanici a vlak; zahynul seržant policie Vjačeslav Kopajev, který se snažil účastníky rvačky zastavit. Později osm členů skinheadské skupiny za vraždu vyfasovalo velké tresty odnětí svobody. Poslední podobná rvačka se v Moskvě stala v únoru 2006, kdy 30 skinů zbilo účastníky festivalového koncertu. Osm hochů ozbrojených basebalovými holemi, bylo zadrženo, ale pak byli zase všichni osvo-
bozeni.

Fotbaloví fanoušci, mezi nimiž se dají najít i skiní a rovněž opilí a agresivní pubertáci, jsou dalším problémem Ruska. Policie před každým potenciálně nebezpečným utkáním provádí besedy s lídry fan–klubů, ale v této komunitě již jsou jednotlivci, kteří se nikomu nehodlají podřídit, a proto se od nich dá očekávat cokoliv. Největší pouliční potyčka tohoto rázu vznikla v centru Moskvy během televizního přenosu utkání týmu Ruska a Japonska na mistrovství světa 9. června 2002, kdy davy výbojných fanoušků ničily obchody a auta na ulicích Tverskaja a Ochotnyj rjad.

Policie se domnívá, že národní idea pro fotbalové fanoušky je jenom zástěrou pro mládež, loupež a slávu „národních hrdinů“. Když nemají po ruce nějakého cizince, jsou ochotni do konce mlátit i jeden druhého.

V budoucnu by situace mohla vést k ozbrojenému odboji ze strany přistěhovalců z Kavkazu, střední Asie a afrických zemí. Již rok v Lumumbově Institutu přátelství národů (Moskva) jsou organizovány ochranné oddíly Afričanů. Díky aktivitám tohoto ruského „Černého pantera“ zde značně poklesl počet přepadení afrických studentů.

Lze rovněž očekávat něco podobného u Tádžiků, kteří na takové sebeobránné akce jsou dobře připraveni, protože mají zkušenosti z občanské války ve své republice.

Alexandre DATII
Foto archiv redakce

KRVAVÁ STATISTIKA (duben 2006):

Voroněž:
zemřel surově zmlácený Vietnamec

Petrohrad:
byl zastřelen student ze Senegalu

Moskva:
obuškem zabili holčičku asijského zevnějšku

Moskevská oblast:
shodili z vlaku tádžického dělníka

Volgograd:
do smrti byli zatlučeni dva Romové

Moskva:
podřízli 19letého protifašistického aktivistu, Tádžika–stavbaře a občana Arménie.

